

Núm. 85

Any XXI

OCTUBRE 2005

Els Lluïsos d'Horta

EXCURSIONISTES DELS LLUÏSOS A LA CERDANYA

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia: Encara hi ha paradís.....	2
El nostre Consiliari.....	3
Racó dels Lluïsos.....	3
Notícies	4
Necrològiques.....	5
Una mica de tot.....	6
Entrevista: Josep Magrans i Breu	8
Raconet infantil	10
Excursions: Estada a Bellver de Cerdanya..	12
Vida de la Seccions: Tennis de taula / Vocalia d'Animació Infantil /	
Grup fotogràfic	13
Esbart Folkloric	14
Aquest món tan nostre	14

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Imerso: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions... i al mateix
temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluissoshorta.org

<http://www.lluissoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Almerich, Lluís	Mandukaire, Gran Xef
Font, Pilar	Martí, Pilar
Gausachs, Manel	Saló, Mercè
Grup fotogràfic d'Horta	Serra, Dora
Homar, Ferran	Serra, Màrius
Lara, Carmina	Solé i Serra, Pere
Magrans, Josep	Terrats, Mossèn Mateu

ENCARA HI HA PARADÍS

D'un poema escrit fa anys per Clovis Eimerich, copiem els versos finals que diuen així:

...Diu el Sol:
"Sort que en sortir
és per tothom que surto,
car, amb tant niu,
em mancaria escalf!"
I bat la Vall, eixamorant la terra,
i ho daura tot, i dolçament se'n va.
I s'acotxa damunt de Collserola
per no fugir del seu racó estimat.
Aquell racó, com una dona nua
que té a Valldaura reposant el cap.
Per pits gemats,
la Peira i Font d'en Fargas,
amb sos vinyets
i amb sos ginesterars
i a Santa Eulària
els peus que el rec li banya
perquè no tinga
que arribar-se al mar.
Aquell racó d'eternes transparències,
on l'aire és pur
com un petó d'infant...
Encara hi ha Paradís...
Té per nom "Horta"
i de tots és
el nom que més li escau.

Lluís Almerich

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

CONSILIARI

CASA COMUNA I LLAR DE TOTHOM

Ha sortit recentment, presentat per la Comissió Diocesana de Centres Culturals Catòlics, un document que intenta definir les finalitats i tasques comunes en aquest tipus de centres (que adopten noms diversos, com ara centres parroquials, llúisos, centres catequètics, centres morals...) per tal que no perdin la seva identitat. El document afirma que han estat en el passat i poden ser, també avui, una oferta molt vàlida que faci propostes constructives i positives davant la situació social, econòmica, política, cultural i religiosa del moment actual.

Em sembla interessant fer conèixer a tots els socis dels Lluïsos d'Horta, ara que iniciem un nou curs, algun dels aspectes de l'esmentat document, i, en concret, l'apartat que parla de les característiques dels centres, considerades com uns ideals vers els quals s'ha d'anar treballant.

La primera d'aquestes característiques, que ens afecta plenament a tots, és la que recull l'encapçalament d'aquest article: *Una casa comuna i llar de tothom*. El document afirma:

"Els membres del centre han de construir un espai obert a tothom i que sigui un exemple d'acollida, de respecte mutu, real i no fingit. Un lloc de trobada de tota classe de persones, sense exclusions ni distincions de cap mena per edat, sexe, recursos econòmics, etc.

Un espai on es privilegien les relacions personals. On es crea i es desenvolupa un clima de diàleg, en el qual les persones es confronten sincerament, més enllà de prejudicis o barreres prefabricades, a fi de construir un veritable i nou humanisme, en què la persona humana sigui el centre de l'atenció i del treball comú.

Un indret on es faciliti l'escolta de les més diverses situacions i de les preguntes concretes que es fan les persones.

Un ambient on es facilita que les persones s'estimin el centre i les seves finalitats, i, d'aquesta manera educa i fa madurar, i al mateix temps n'assegura la continuïtat.

Un lloc de diàleg en la vida quotidiana, en els actes petits, a ple dia, entre generacions, entre sexes, entre maneres de viure, entre Església i diverses sensibilitats.

Un punt d'informació de noves possibilitats i d'altres activitats, a fi que les persones no es quedin tancades en un petit cercle.

Un lloc obert als nous reptes de la societat. Un lloc de participació de tots pel bé de tots."

Podria ser aquest, durant el curs que comencem, un bon camp de treball i progrés per al nostre centre, per a totes les seccions i per a tots els socis.

Mateu Terrats i Oliver

RACÓ DELS LLUÏSOS

La foto del Butlletí 84 correspon al "racó" de les escales que donen entrada a l'escenari.

El guanyador ha estat:

Jesús Garicano

Endevineu el present "racó".

Nota: Ens haurem de plantejar si el regal és un rodet convencional o una targeta digital (els temps canvien!)

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR D'HORTA 2005

(Llegit per Màrius Serra des del balcó de l'ajuntament d'Horta el dissabte 10 de setembre de 2005.)

Benvolguts convilatans, veïnes i veïns, hortencs i hortencues, dignes autoritats que sou aquí perquè nosaltres us hem escollit.

Una Festa, com el seu nom indica, ha de ser una diada alegre i positiva. Ara bé, després dels tornados humans d'aquest estiu a les Festes de Gràcia i de Sants, el primer que se m'acut és una onomatopeia: *Glups!* Ja som conscients del que estem començant avui?

Però, vaja, un pregó que només digués *glups* seria el més curt de la història i no vull passar al rècord Guinness, de manera que he rumiat dues frases més: "Tinguem la festa en pau" i "Horta és diferent".

Gràcia rima amb desgràcia i Sants en insans. Però Horta rima amb Conforta i Reconforta. Basaré, doncs, el meu humil Pregó de Festa Major en la pregona demostració de per què *Horta és diferent*, a veure si així entre tots aconseguim *tenir la festa en pau*. Aquests dies de notícies tremendes sobre l'huracà de Nova Orléans, reconforta recordar que la desgràcia del Carmel no es va endur ningú. [...] I som aquí ara amb ganes de començar una nova Festa Major. *Horta és diferent*. La meua solidaritat, doncs, amb tots els afectats del Carmel. {...}

Jo visc a tres-cents metres del Carmel, però no vaig néixer a Horta. Sóc hortenc d'adopció. Als 7 anys vaig començar a anar a estudi a aquella mena de castell medieval de la Ronda de Dalt que es diu Salesians d'Horta. (Quina gran escola, sobretot ara que hi poden anar noies!) Amb els anys em va agradar tant el país hortenc que hi vaig immigrar. I m'hi he integrat. [...]

Aquestes paraules vull que siguin {...} per als últims nouvinguts, vinguin d'on vinguin, sempre que vinguin en so de pau i amb (una mica de) ganes de treballar. Parafrasejant Torras i Bages, *Horta serà immigrada o no serà*.

I ara faré una proposta lingüística. Hortencues i hortencs, deixem d'anomenar immigrants als nouvinguts (els últims i els de fa 40 anys). Immigrant és el gerun-

di del verb immigrar (*andando, que es gerundio*).

El gerundi s'utilitza per accions que s'estan produint. Exemple: Ara estic parlant, fent un pregó. En canvi, hi ha un altre temps verbal que és el participi (Participi! Participació ciutadana!), per a coses acabades. He dit. He parlat. He immigrat. Els nouvinguts són nouvinguts, no nouvinents. Ja són aquí entre nosaltres. Per tant, immigrants no: immigrants sí. {...} Volem que siguin els nostres bons veïns [...]

Incivisme rima amb turisme. No amb immigració. L'immigrant no fa fotos a la babalà. El turista passa i l'immigrant queda. Horta, en això, també és diferent. Quants turistes perduts/amb mapa us heu trobat en els últims mesos? El turista passa d'Horta. Us proposo que nosaltres també passem d'ell. Si aquí al passeig de Maragall us demanen per la Sagrada Família, envieu-los de pet cap al Parc del Laberint, que no els farà cap mal i potser s'hi perden. Si als turistes el que més els agrada és perdre's!

L'immigrant, en canvi, es queda. No passem d'ell. Fem-li saber que el volem aquí igual com ell ens hi ha de voler a nosaltres. Fem-li saber com som, què pensem, com enraonem i com volem continuar sent.

Dit això, per part d'un immigrant de la plaça Virrei Amat, també voldria fer una proposta estatutària (als hortencs de tota la vida) per demostrar que Horta és, en efecte, diferent. Ara que s'ha d'aprovar l'Estatut, si els cal una altra punyetera reunió amb tots aquests llumeneres que porten mesos fent comèdia sobre l'Estatut [...], jo proposo que l'empresa immobiliària que preserva la masia de Can Fargas la cedeixi a tots els nostres polítics per fer aquesta última i solemne reunió que ha de servir per pactar l'Estatut de Catalunya. I així potser passarà a la història com l'Estatut de Can Fargas. L'Estatut de Sau i l'Estatut de Can Fargas. A comarques agradaria molt. Potser li dirien l'Estatut de Can Fanga, però els hortencs n'estaríem igualment molt cofois i orgullosos. [...] Mòtius per a la proposta?

1) Marc incomparable. Una masia al teixit urbà. No proposo la de Can Mariner perquè ja s'hi farà la biblioteca [...].

2) Però sobretot proposo Can Fargas perquè, a banda de la discredició, facilitarà el consens amb

Ajuntament de Barcelona Districte d'Horta-Guinardó

total seguretat. D'entrada perquè és un Mas (això li agradarà a l'Artur i als cius/seus), però és un Mas situat al passeig de Maragall (i això li agradarà al Pasqual) i li agradarà al Pep Bargalló. Potser hauran d'anar a Dalt (i això li agradarà al Quim Nadal) perquè la cosa no els surti de Madre (amb la Manuela) i allà podran Saura (vull dir seure) per arribar a un acord, encara que els surti una mica Carod. I ja posats a Can Fargas per a la gent del barri, voldria assenyalar que té una Porta Bella a prova de Piqués informatius i que no hi ha dret que l'accés romanguí encara Clos als veïns. Volem l'Estatut de Can Fargas!

Permeteu-me una reflexió final arquitectònica: La zona de la Font d'en Fargues, que és on visc, paseo i treballo, està canviant de fesomia a gran velocitat. Algunes noves construccions semblen búnquers emmurallats. Les finestres altes d'aquestes noves residències són àmplies, per capturar força llum de l'exterior, però les portes d'accés s'encasten en murs molt sòlids destinats a aïllar, a protegir, a separar clarament l'exterior de l'interior. Just al contrari del model tradicional de la masia catalana: finestres ben petites, tanques baixes i portes obertes. Una masia inscrita en un teixit urbà com el d'Horta hauria de mantenir aquest model de portes obertes.

Acabo amb una demostració definitiva de l'enunciat d'aquest pregó: allò que Horta és diferent.

Als ja famosos aldarulls de Gràcia i de Sants la guàrdia urbana i altres éssers uniformats se les havien amb pena sorollosa que anava col·locada. Els veïns demanaven pau social.

Horta, en canvi, fins i tot en això és diferent. Aquí a la Vall d'Hebron els veïns ja estomaquen directament la guàrdia urbana i altres cossos uniformats. Ni pau social ni hòsties (bé, hòsties unes quantes). Esports d'aventura al mig de la Ronda de Dalt. Semblen encierros de *San Fermín*.

Conec Montbau des de fa molts anys i sé

quin pa s'hi dóna. Hi anava quan tenia setze anys a passar-hi moltes tardes de dissabte quan les narcosales eren les places i eren els carrers. Tants anys després, hi vaig encara cada cop que porto al meu fill petit a l'hospital de la Vall d'Hebron. Té cinc anys i va néixer amb paràlisi cerebral, però cada dia es fot al cos una medicació psicotròpica que no aguantaria ni el camell de Bob Marley. És un malalt. [...] Els drogates que necessiten ajut també són uns malalts. És que hi ha malalts bons i malalts dolents? És que n'hi ha de primera, com el meu fill, i de segona, com potser el fill adolescent d'algú dels que ara m'escolteu, que ha pres un mal viatge i malda per abandonar-lo? Sé que és una problemàtica socialment molt diferent, però ¿ja s'ho han rumiat bé aquests irritats veïns que protesten amb mètodes tan semblants als que feien servir els esvalotadors de Gràcia?

Però no vull acabar aquest pregó de la Festa Major d'Horta de 2005 amb una reflexió tan agredolça, sinó amb una visió molt més positiva. Mèdicofestiva. Hi he rumiat molt, i com que la cosa de la narcosala ha tenyit tant aquests últims dies abans de l'inici de la festa, vull acabar fent un homenatge a uns quants metges per si teniu cap mal i el voleu resoldre per gaudir més i millor de la Festa Major d'Horta. Us aconsellaré set metges, set, que us guariran de tot mal. Són metges reals. Tots existeixen de debò i deuen ser uns veritables cracs en les seves especialitats:

Dermatòloga: Doctora Gratacòs

Dietista: Doctor Jordi Gana

Oftalmòleg: Doctor Boira

Otorrino: Doctor Callao

Uròleg: Doctor Dorada

Pediatra: Doctor Mohammed Baba

Ginecòloga: Doctora Concepció Jove Alegre

Amb aquesta alegria, saludem el nounat d'aquestes Festes d'Horta:

Visca la Festa [Major]!!! / Gora Horta!!!

NECROLÒGIQUES

JAUME PÉREZ I SERRALLONGA (1924 † 17/8/2005)

En Jaume ens ha acompanyat durant molts anys en totes les celebracions extres que hem fet en aquesta Casa. Mai no faltava a un dinar, a un pa amb tomàquet. Fins a les excursions mensuals acostumava a anar-hi. Acompanyava la seva dona, la Carme Colomer, en les seves activitats com a cuinera de Gastronomia, com a expositora de treballs manuals...

En Jaume era alegre, amable, reposat i diligent. Sempre tenia un SÍ a flor de llavi.

La mort l'ha visitat en acabar les festes de Manlleu, el seu poble d'acollida, i ell li ha dit "SÍ, anem!"

I se n'ha anat, per sempre.

Tant de bo ens puguem trobar en aquest Cel que tots anhelem.

Dora Serra

UNA MICA DE TOT

LLIÇÓ DE CATALÀ

Rendible o rentable. En català, per dir que un negoci rendeix, que té rendibilitat, diem que és **rendible**. Aquest adjectiu ve del verb *rendir* (produir un benefici o una renda). Fixem-nos que si en lloc de *rendible* utilitzem l'adjectiu *rentable*, que ve del verb *rentar* (netejar amb aigua o un altre mitjà), estem dient una cosa completament diferent i que en aquest context no té gaire sentit: *un negoci rentable* seria un negoci que es pot rentar. Un negoci, doncs, només pot ser *rendible*.

Així, doncs, quan parlem d'economia, hem de fer servir l'adjectiu *rendible*, el verb *rendir* i els substantius *renda* i *rendibilitat*.

Secretaria de Política Lingüística

EL SOCI ESCRIU

A LA MEVA MARE

Fa quatre anys que va morir però la recordo com si fos ara; amb aquella mirada tan trista.

I aquell somriure tan serè que tenia; quan li mirava els llavis pàl·lids i prims i una mica de color a cada galta.

La recordo amb tan d'amor que fins i tot a voltes em sembla que em parla; i amb llàgrimes als ulls li dic:
Mare, em fas falta!

M. Pilar Font

SI EM LLEGEIXES, ET LLEGEIXO

Crec que va ser Paco Candel qui va publicar, fa bastants anys, un article de diari on venia a dir que els autors afeccionats, locals, de barriada, solien fer cas omís de les obres dels altres autors de barriada, locals, afeccionats. "Sabien" per endavant, que les seves obretes literàries eren dolentes; no valien la pena.

Quant un poeta de diumenge a la tarda deixava uns versos seus a un poeta de pa sucats amb oli, aquest solament llegia els versos del col·lega de diumenge a la tarda, si aquest, com a compensació, llegia els versos del poeta de pa sucats amb oli. "Si em llegeixes, et llegeixo; si no, no."

A mi em semblava que Paco Candel tenia molta raó. Però darrerament he observat un cert moviment entre els autors afeccionats hortencs que m'ha fet pensar que no tot estava perdut. He observat entre la meua parentela i entre les meves coneixences que hi ha intercanvis d'obretes literàries i que uns i altres s'interessen sincerament per les coses que escriuen els "competidors". No tot estava perdut.

Manuel Gausachs

GASTRONOMIA

Pomes d'ambre

Les "pomes d'ambre" van ser molt utilitzades en el passat per perfumar l'aire i encara existeixen de diferents formes, a vegades com a recipients de ceràmica plens d'espècies. El mètode clàssic de preparar una "poma d'ambre" es remunta a l'Edat Mitjana, quan la necessitat d'aromatitzar l'aire era molt necessària.

Actualment es sol penjar en l'armari de la roba o en els calaixos dels escriptoris. Es claven els claus en una taronja, llimona o llima, s'empolsen amb arrel de lliri de Florència, canyella, i es deixa assecar. La seva fragància dura molt de temps.

Flors Dante

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA
E-mail: FlorsDante@hotmail.com

INGREDIENTS:

- 1 taronja de pell fina claus
- 1 cullereta (5 ml) d'arrel de lli de Florència
- 1 cullereta (5 ml) de canyella molta.

ELABORACIÓ:

Escolliu taronges de pell fina, renteu-les i assequeu-les amb molta cura. Inse-riu-hi claus per tota la superfície de manera que quedin distribuïts per igual. Els claus han de ser plens. Poseu arrel de lli de Florència i canyella molta en una bossa. afegiu-hi la taronja tatxonada de claus i espouseu-la per que quedi ben empolvorada i també feu-la rodar sobre la barreja de les dues espècies.

Poseu les taronges en una cistelleta folrada de paper d'alumini sense que les taronges es toquin. Deixeu-les en un lloc fresc i obscur perquè s'assequin i s'endureixin (tres o quatre setmanes). Gireu-les de tant en

tant. Pengeu-les amb un suport de corda de colors.

Gran Xef Mandukaire

ATTAC
Catalunya

Attac, moviment d'educació popular orientat cap a l'acció

SEMINARI ECONOMIA BÀSICA

4, 18 i 25 octubre / 8 i 15 novembre / 19:30 hores

Arcadi Oliveres
Professor d'Economia de l'UAB
President de Justícia i Pau
Membre del Consell Assessor d'Attac

Centre Cívic MATAS i RAMIS
c/ Feliu i Codina, 20
Barcelona

attac Moviment internacional de ciutadans per al control democràtic dels mercats financers i les seves institucions

Informeu-vos sobre la resta d'activitats d'ATTAC
<http://attac-catalunya.pangea.org> Telèfon: 934520385

SEMINARI d'ECONOMIA BÀSICA
Arcadi Oliveres

dimarts, 4 d'octubre 2005

L'Economia de Mercat
Producció, consum i estalvi
Ciutadans i empresa
Diner, preus, mercats financers

dimarts, 18 d'octubre 2005

La intervenció de l'Estat en L'Economia
Les polítiques econòmiques
Els sistemes fiscals
Les dades macroeconòmiques

dimarts, 25 d'octubre 2005

L'Economia europea
El procés d'integració europea
Les institucions europees
Altres processos d'integració econòmica en els països industrialitzats

dimarts, 8 de novembre 2005

L'Economia mundial
Els organismes directors de L'Economia mundial
El subdesenvolupament econòmic

dimarts, 15 de novembre 2005

Les alternatives econòmiques

JOSEP MAGRANS I BREU
Nascut el 15/11/1961. Soci número 74.

En Josep és fill d'Horta, del carrer Chapí on ha viscut fins que es casa l'any 1992. Són trenta anys de passejar-se per aquest conegut carrer que deu haver vist canviar. Ens agradaria que ens en parlés.

Josep: El carrer Chapí, que acaba en enllaçar amb el carrer Campoamor, comença en topar amb el carrer Torrent de can Mariner. Tenia un començament estret, sense asfaltar, ran dels horts d'una casa de pagès, ca l'Abacó.

Dora: Ca l'Abacó? No recordo gens aquesta casa de pagès. Jo que em pensava conèixer-ho tot! Només recordo ca la Peira i aquell passeig de garrofers que arribava just fins al costat de l'església de Sant Francesc. El turó, ple de pins, hi és des de temps immemorial... Perdona que t'hagi interromput. Continua tu la teva explicació.

Josep: He vist néixer tots els pisos que ara omplen aquest carrer (parlo del tram que va des de la riera fins al carrer del Vent, que és el tram més costerut perquè fa una bona baixada, o pujada, segons d'on vinguis). Baixant, a mà esquerra, tot eren cases amb hort o jardí al davant, on veies córrer les gallines, els ànecs, veies les gàbies dels conills... A l'altra banda, o sia, a mà dreta, eren cases de planta i pis amb la façana ran de la voravia. Moltes d'elles tenien, o tenen, el pati a la part posterior. Hi havia l'estafeta de correus, la que ara està, molt més gran, al carrer Santiago Russinyol.

Dora: Hi vivia la família Sánchez. El pare regentava l'estafeta i el fill ballava molt bé en l'esbart dansaire del senyor Castells. Fins es va casar amb una de les filles... Perdona'm una altra vegada. Sembla que sigui jo l'entrevistada. Et ceixo la paraula.

Josep: Una mica més endavant, baixant a l'esquerra, hi havia "La Hermandad Sindical de

Labradores i Ganaderos". Així està gravat en el meu record. De totes maneres, la gent del barri en deia "Els Pagesos" quan hi anaven a comprar gra per al bestiar. Més avall a l'esquerra, també hi havia una fàbrica de pells.

Dora: Aquesta sí que la recordo. Era de la família Martí que vivien al carrer Salses. Continua.

Josep: Els nois del carrer jugàvem a la calçada perquè pocs cotxes ens amoinaven. Si no corríem per la calçada, anàvem d'un pati a l'altre, només aixecant la balda del barri ja érem dins dels horts o jardins. Tot aquest món rural va anar desapareixent de pressa en arribar els primers 600 i el "bum" de la construcció de pisos. Va desaparèixer el carro de l'esmolet, el draipaire, l'escombriaire... Tot ha canviat molt de pressa.

Dora: És natural i normal que canviï. No podem quedar estancats. No ens lamentem! Segueix amb els teus records. Parla'm de l'escola.

Josep: Començo al parvulari de les Dominiques; passo a l'acadèmia Montserrat fins a 5è d'EGB; després als jesuïtes de Sarrià, dels onze anys fins als divuit que entro a la Universitat i estudio Ciències Empresarials Econòmiques. Mentre estic estudiant ja començo a treballar, als disset anys en una empresa de productes químics on encara estic en plantilla. He complementat estudis i treball i m'hi trobo molt bé. El meu temps es divideix en vuit hores de treball dins l'empresa, més tres o quatre entre desplaçaments, menjars i extres. La resta és per la família, l'esplai, l'oci i la formació personal, perquè encara continuo estudiant.

Dora: Vas a la Universitat?

Josep: Sí i no. Estudio a través de **UOC** que vol dir Universitat Oberta de Catalunya que fa cursos de post-grau per Internet.

Dora: Ara em perdo. M'hauràs d'explicar com va tot això d'internet i ordinadors.

Josep: Cada dia cal connectar-se per entrar a la classe virtual i mirar les feines que el teu professor t'ha marcat en el "tauler d'anuncis de la classe". Fas el treball i l'envies al correu electrònic corresponent. El professor te'l corregirà i tindrà un intercanvi d'opinions i les correccions pertinents. A fi d'any cal presentar-se a la Universitat i passar un examen.

Dora: Qualsevol persona es pot posar a estudiar per aquest sistema? Quin control hi ha? Perquè penso que caldrà pagar per ser deixeble, com també el professor voldrà cobrar...

Josep: Sí. Cal pagar una matrícula i se't dona una contrasenya per poder accedir al "campus virtual". Els professors pertanyen a la plantilla de la Universitat i tenen el seu sou, naturalment. El que té de bo aquest sistema d'estudis és que et resulta còmode quant a desplaçaments. Pots treballar i estudiar a casa

teva i a les hores que et convinguin. Cal fer l'esforç de connectar-te cada dia, o sia, que has de tenir la voluntat de vèncer la mandra que fa posar-te a l'ordinador després de tot un dia de tragí.

Dora: Et veiem sovint pels Lluïsos. Això vol dir que part del teu temps el passes en aquesta Casa. Què hi fas o què hi has fet?

Josep: Les meves hores d'esbarjo les ha passades tota la vida

entre els Lluïsos i el Cau de la Parròquia. Els divendres, entrenament de tennis taula, els dissabtes a la tarda, el Cau a l'Esplai i els diumenges al matí el partit de tennis taula i a la tarda teatre o cinema, sempre com a espectador.

Dora: Només espectador? Mai no has fet comèdia?

Josep: Vaig intervenir en els antics Pastorets un parell d'anys quan els dirigia l'Amand Calafell i també vaig formar part de l'equip infantil a les ordres de la Dora Serra. He passat la infantesa per l'escenari, pels camerinos, per la sala amoïnant tramoies, el pare que feia d'actor i de director, ajudant a escombrar, a fer d'acomodador, a tragarinar estris... el que fos. M'agrada molt el teatre com a espectador. Veia els assaigs, veia com s'anava creant l'espectacle, com es corregien les faltes, com se solucionaven els complicats muntatges... Per exemple: contemplar en Montanyès com a director era tot un espectacle. Escoltar els seus renys, les seves advertències i veure com tot s'anava estructurant i al final seure a la sala i gaudir del resultat era un plaer. Alguna de les seves obres les he vistes desenes de vegades.

Dora: M'agrada escoltar-te. Has fet de crític teatral millor del que ho fan molts professionals. I tot canviant de tema, parla'm del tennis taula, el teu esbarjo predilecte, si no m'erro.

Josep: No t'errés. Vaig començar quan hi havia en Jordi Toboso i l'Enric Joan; després ja hi havia els fills Toboso, els Caminal, en Llibre i en Raventós. Els meus companys d'equip, en un principi foren en Jaume Miró, en Xavier Fàbregas, en Josep Homar, en Benito Moreno i en Josep Maria Miró, el que avui dia és àrbitre internacional. Vaig formar part del primer equip dels Lluïsos, l'any 1979, que es va classificar per anar a uns campionats juvenils d'Espanya, en els quals vam quedar en onzena posició entre equips que tenien molts més mitjans que nosaltres. He voltat amb l'equip per molts punts d'Espanya, que va anar pujant de categoria fins a primera nacional on ens hem aguantat durant nou anys (aquest any hem baixat a segona). Ara ja formo part de l'equip de veterans, per tenir més de quaranta anys. Des de l'any 1979 sóc el vocal de la secció.

Dora: Què fa un vocal?

Josep: Cal tenir contacte amb els companys, amb la junta directiva i organitzar la secció solucionant possibles problemes de coordinació. Per mi ha estat un plaer poder-me "barallar" amb tots els presidents des del 1979: Josep Urdeix, Josep Forn, Ferran Solé, Enric Roig i Carme Oliva.

Dora: Quin home més bèl·lic! Em sembla que et vas casar l'any 1992 amb la Toni Rimblas, una noia que li agrada sortir a les comèdies, i ja tens dos fills, la Joana i en Pau que també actuen.

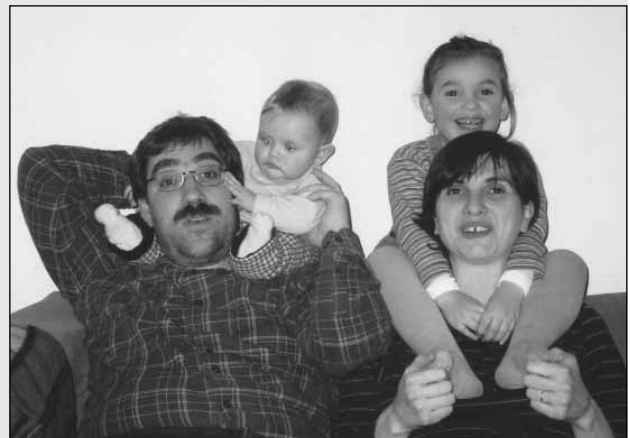
Josep: I tant! La Joana va néixer el febrer del 2000 i va debutar en Els Pastorets el 2001, i en Pau que va néixer el juliol del 2003 va fer la seva primera actuació als dos mesos d'edat: era el Nen Jesús d'aquell any. Tots dos són socis des del dia del seu naixement i són la quarta generació consecutiva de Magrans, socis dels Lluïsos. També formen part de l'equip de la VAI.

Dora: Vols dir la Vocalia d'Animació Infantil, aquesta secció que heu format uns quants matrimonis amb fills petits i alguns oncles i tietes dels menuts. És un bon treball el que duu a terme aquesta secció.

Josep: És una Vocalia que fa molta feina per als infants: teatre, titelles, tallers, excursions, etc. Crec que ja ser una magnífica iniciativa la seva creació. És una nova oportunitat per agrupar aquests infants dintre dels Lluïsos, juntament amb els seus familiars i amics, participant en totes les seccions del Centre. Aquests infants poden fer teatre, jugar a tennis taula, a escacs, ballar a l'esbart, veure cinema... Sobretot, i el més important, és que a més a més de participar en qualsevol secció, tant els infants com nosaltres, els ja veterans, siguem capaços de crear un clima d'amistat i de convivència entre tots. D'aquesta manera els Lluïsos no serà només un lloc on es realitzen diverses activitats, sinó que serà el lloc de "trobada" per a tots i podrem assolir l'autèntica finalitat de l'esperit del Centre.

Dora: Estàs parlant en futur i em sembla que aquest és, per a molts de nosaltres, el nostre present. Tant de bo ho sigui per a tothom!

Dora Serra

RACONET INFANTIL

JOC DEL NUS VIATGER (4)

Efecte: Es presenta una corda amb un nus al mig, aquest es fa córrer fins a un extrem, després fins a l'altre per finalment treure's de la corda i fer-lo desaparèixer.

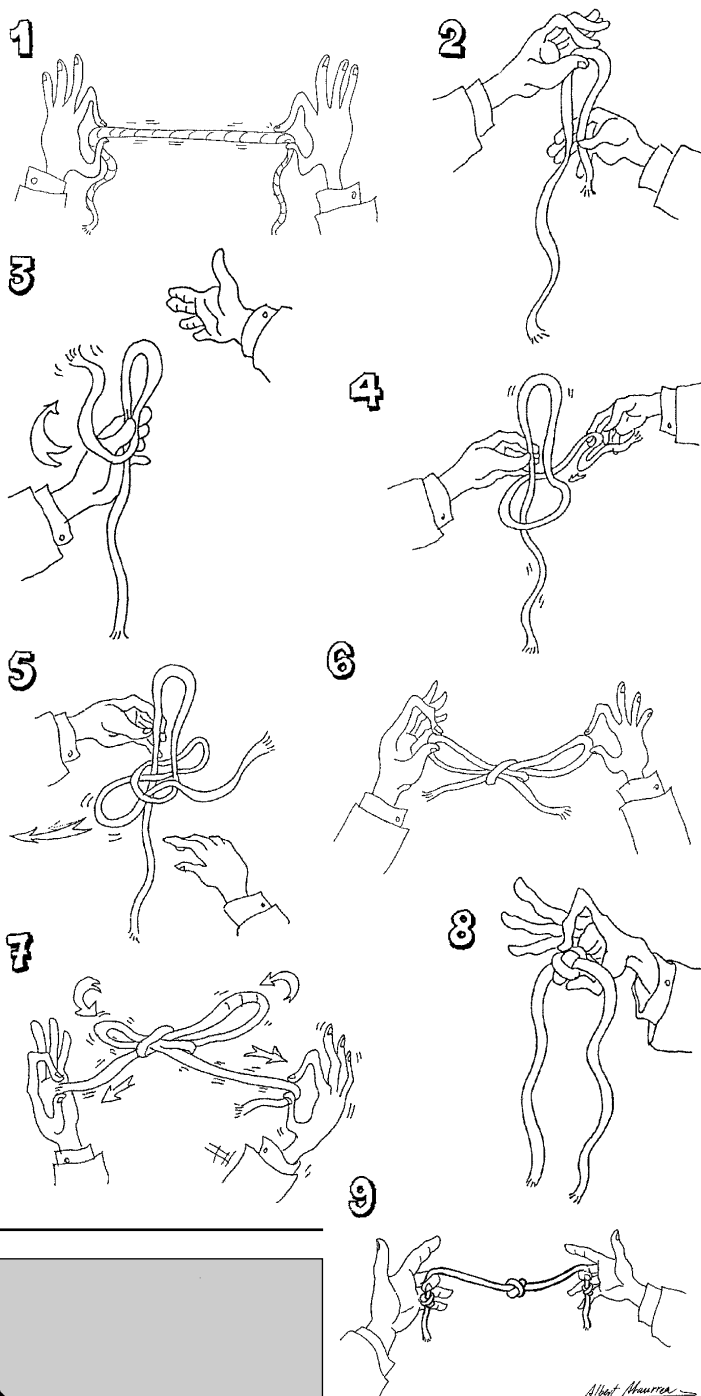
Secret: Es fan tres nusos falsos, deixant-ne un de visible i els altres amagats un a cada mà (fig. 9). S'agafa el nus central i rodejant-lo amb una mà i procurant que no es vegi el que tenim amagat, fem veure que el transportem a un extrem i quan arribem a aquella banda ensenyem el que hi havia allà. Després fem el mateix, portant-lo fins a l'altre extrem i finalment fem veure que el traiem, desfent l'últim nus. Un cop a fora gesticulem i obrim la mà deixant veure la desaparició.

Com fer el nus? És com si féssim un llaç amb els cordons de les sabates i un cop fet estiréssim els extrems dels "bucles" sense arribar a desfer-lo.

Potser els dibuixos de l'Albert Abaurrea us ho aclareixen. Evidentment, haurem de fer tres nusos un al mig i un a cada extrem. Aquests dos últims han de quedar amagats un a cada mà.

Nota: Alguns lectors m'han parat pel carrer per fer-me saber que es llegeixen els jocs, però que no sempre és fàcil dur-los a la pràctica. Entenc que la descripció d'un joc pot ser poc entenedora... per això proposaré al CPH fer-ne una demostració pràctica dels jocs ensenyats.

Ferran Homar

La Caseta de l'Alba

Cortines - Edredons - Roba per a la llar

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA.

Nulli ad aliena respicienti
sua placent.

(Ningú no està content de
les seves coses, quan mira
les dels altres.)

Sèneca

ENDEVINALLES

1 — Sóc germana de la teva tia i no et sóc tia.

2 — Rodó, rodonet, de fora verdet, de dintre molt dolç i ple de pinyols.

3 — Què és allò que neix a fora, sense permís se't posa a casa i sense dir-li: "si és servida" s'asseu a la teva taula?

4 — En tens tu, en tinc jo i totes les coses del món.

L'INICI DEL NADAL PER EUROPA

Els dies de Nadal són unes dates assenyalades arreu del món i tenen un significat especial per a molta gent perquè commemoren el naixement de Jesucrist ara fa més de 2000 anys. No obstant això, no se celebren de la mateixa manera a tots els països. Cadascun té les seves pròpies tradicions, moltes de les quals són centenàries i d'altres heretades més recentment d'altres cultures com l'anglosaxona o l'escandinava.

Els holandesos són els primers del continent a preparar-se per a Nadal. Des de mitjan de novembre, els carrers comencen a omplir-se de llums i guarniments. Reben amb gran rebombori Sant Nicolau que arriba des d'Espanya i anuncia l'inici d'unes festes que es prolongaran fins a l'1 de gener.

Tradicions: Té una tradició molt literària i encantadora: assenjala que tots els obsequis han d'anar empaquetats de manera imaginativa i acompanyats d'un poema dedicat al destinatari.

CURIOSITATS DEL NADAL

La loteria: Va arribar a Espanya de la mà de Carles III i el primer sorteig se celebrà el 10 de desembre del 1763. Tal com la coneixem actualment, es va crear a Cadis l'any 1811 per aportar diners a la Hisenda Pública, empobrida per causa de la guerra de la Independència.

(Continuarem parlant del tema de Nadal en altres Butlletins)

Carmina Lara

**Tintoreria Industrial
PENALBA**

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Numquam est
fidelis cum potente
societas.

*(Mai no és de fiar
l'aliança amb un
poderós.)*

Fedre

Olla luit, si petra
ruit vel si ruit olla.

*(L'olla paga, tant si
cau la pedra com
si cau l'olla.)*

Aforisme medieval

can paulet

fruites i queviures

C./ Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

ESTADA A BELLVER DE Cerdanya

Ja som al mes de setembre i, com cada any, tornem a l'hotel Bellavista de Bellver.

Comencem el dia pujant a Montserrat a saludar la Moreneta. A l'hora de dinar ja som a Bellver. (Una parada per deixar pas als ciclistes de la volta a Espanya ens ha fet arribar tard.)

Una vegada dinats i instal·lats a les habitacions corresponents, fem una sortida fins al poblet de Riu on visitem l'església de Sant Joan Baptista, una església que anys enrera depenia de Sant Miquel de Cuixà. Té un altar amb un bonic retaule barroc, policromat, del 1773. Les rajoles del paviment són de terra cuita i treballades a mà.

Continuant una passejada per aquest poble, veiem un safareig nomenat "les Rentadores" i unes fonts del 1860, que ragen contínuament. L'aigua no és potable. Per veure'n de bona, ens arribem fins a Bor.

Per avui ja n'hi ha prou: sopar, a la sala de joc per pair, i a dormir. (Quina nit de llamps i trons!)

Visita al forn solar d'Odeillo, a Font Romeu. Complicat d'explicar tot això: un joc de 2900 m² de miralls recullen la irradiació solar i la concentren en un punt determinat. Aquesta energia arriba a temperatures de 3000°, és útil per experiments de fusió de metalls. Hi ha el primer radar que s'utilitzà en la segona guerra mundial.

Visitem, a la tarda, una mina de petroli, a Riutort, a Guardiola de Berguedà (ja plou). És una indústria francesa la que va explotar aquestes mines de roques negres que destil·len una espècie d'oli amb el qual obtenien asfalt, betum i petroli. L'explotació és complicada i cara: per cada 3.500 tones de pedres arrencades al subsòl (margues) obtenien 70 litres de petroli per tona. Ara, la mina és una atracció turística. Val la pena de visitar-la.

Ja és el dia d'anar a fer la costellada al refugi de Fornells, a Aransa i passejar entorn del llac Comabella. (N'hi ha que busquen bolets i en troben; també hi ha qui es perd entre els pins.) Un dia agitat!

Avui cal matinar perquè anirem a Núria, precisament el dia de la seva festa. Hem de fer la Collada de Toses i el temps, mig núvol, mig sol, ens deixa gaudir del panorama: després, a Ribes, al cremallera i cap a Núria falta gent! Que n'és de bonica aquesta vall! Tenim sol, pluja, boira i rebuda especial amb una banda de músics. Un dia inoblidable!

Un altre dia, cap a Andorra, a comprar! Diuen que ja no val la pena fer-hi compres

perquè els preus són semblants als de Barcelona. No obstant això, tothom torna carregat de dotzenes de paquets! A la tarda, a l'hotel, ens visita la Paquita, la guia que havíem tingut sempre i que ara està de baixa amb problemes de salut. Em sembla que l'hem emocionada amb el nostre suport. A la nit, dia de festa i ballaruca, hem tingut la desgràcia terrible de veure com la nova guia, la Núria, una noia de 49 anys, patia un atac de cor i s'esvaïa per sempre! (El dia 5/9/05, anem al seu enterrament, a Collserola, de Barcelona.) Ha estat un cop molt dur! Però, tal com diu la Carme Oliva: la vida continua i hem de tirar endavant!

Continuem la nostra excursió (amb quina pena, podeu imaginar!) i anem a Orlú (França) a veure un bosc que és *la maison des loups*.

Aixoplugats sota els paraigües, fem el recorregut. A la tarda, després d'haver dinat a Bellver, anem a visitar l'Ase Català, a Olvan (comarca del Berguedà). Quin dia de bestiar!

Acabem la jornada anant a missa a Santa Maria de Talló, prop de Bellver, i pregant per la nostra guia, la Núria.

Tornem cap a França i, des de Montlluís, pugem cap al llac de les Bulloses. Un paisatge encisador! Per sort, el sol batalla entre els núvols i ens deixa gaudir de la panoràmica. Montlluís va ser la capital de l'Alta Cerdanya quan, en el tractat dels Pirineus (s.XIV) la Cerdanya va ser seccionada entre els dos regnes, França i Espanya. Els francesos hi van construir una ciutadella per si s'havien de barallar amb els pobles veïns. No sé si van servir per res tots aquests canons que ara veiem prenent el sol. A la tarda ens arribem fins a les Basses de Gallissà, un terreny recuperat que havia servit d'abocador de deixalles i que ara s'està convertint en un bonic parc natural on ocells i unes quantes cigonyes hi viuen a cos de rei.

El darrer dia fem una excursió original: Catalunya des de l'aire! Anem amb globus i també amb avioneta!

Quina emoció! Un bon final de viatge. Després de dinar, la pluja s'ha fet present.

Ara, tots cap a Horta, que ens esperen els actes de la Festa Major. Als Lluïsos hi ha exposició de pintures i fotografies, i tot el barri és una xerinxola. Cal gaudir-ne, que la vida dura quatre dies, ja ho sabeu!

Pilar Martí

VIDA DE LES SECCIONS

TENNIS TAULA

Activitats del curs 2005/2006

Després de l'estiu, les vacances i la Festa Major, tornem altre cop a l'activitat ordinària dels cursos.

Una activitat a nivell de competició oficial, que començarà a principis d'octubre, tot i que els entrenaments ja han començat a mitjans de setembre, una vegada finalitzades les exposicions a la sala, amb motiu de la Festa Major.

Aquest any tindrem 3 equips federats que representaran al Centre Parroquial d'Horta.

Un equip sènior a la divisió de Segona Nacional.

Un equip Veterà a la primera divisió.

Un equip Veterà a la segona divisió.

Amb ells esperem obtenir uns bons resultats.

Notícies:

El passat 14 de setembre vam cedir la sala de Tennis Taula del Centre Parroquial a la Federació Catalana perquè poguessin fer la seva reunió anual d'àrbitres a les nostres instal·lacions.

El passat mes de juny es van celebrar els Jocs del Petits Estats d'Europa que varen fer a Andorra.

Una vegada més el CPH va estar present en forma d'àrbitres a aquests Jocs. En Josep M. Miró va ser el Jutge Àrbitre i en Benito Moreno el Jutge Àrbitre adjunt.

Si tens més de 10 anys i vols aprendre a jugar a Tennis Taula, vine, posa't en contacte amb nosaltres i et donarem més informació.

Josep Magrans
Vocal de Tennis Taula

VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL

Actes passats i futurs

Passada la Festa Major d'Horta 2005, on hem organitzat la xocolatada popular a la

plaça Eivissa per a més de quatre-centes persones, els de la Vocalia ens disposem a iniciar el curs 2005/06 on seguirem fent matinals de titelles cada tercer diumenge de mes i diferents tallers i concursos els dissabtes a la tarda, també farem alguna excursió matinal.

Els propers actes són:

Octubre 2005. Diumenge 16, a les 12 h, Matinal de Teatre Musical amb Blanca Neus i els Set Nans de Cía. Catacrac Teatre. Diumenge 23, a les 09 h, sortida per Collserola.

Novembre 2005: Diumenge 20, a les 12 h, Circus amb el Mag Struc; possiblement el 26 a la tarda, Taller de Titelles.

Desembre 2005: Dia 3 o 10, construcció del Pessebre; divendres 23, a les 18 h, Tió 2005, ja informarem de quant seran les inscripcions; 28 o 29, a les 18 h, Titelles amb Fum, Fum Fumera de Titelles el Forat del Niu.

Gener 2006: Diumenge 15, a les 12 h, Titelles la Balena Elena torna al Mar de Titelles Babi. Dissabte 21, a les 18 h, Concurs de dibuix.

Pere Solé i Serra

GRUP FOTOGRÀFIC

XLIII Concurs Nacional de Fotografia. Trofeu "Lliri de Sant Lluís" Veredictes

Obres presentades: 153 obres de 52 autors.
Obres acceptades: 141

Premi d'honor:

Col·lecció de Juan Jesús Huelva Esteban, d'Algeciras.

Primer premi: "Natali 1, d'Agustín Padilla Carreño, de Badia del Vallès

Segon premi: "La cuadro de Sevilla" d'Antonio Pastor, de Viladecans

Tercer premi; "Sense títol", de Joan Mestres Marí, de Sabadell

Classificació social

Primer premi: "Kevin", de Llorenç Taberneró i Gràcia

Segon premi: "Xemeneia 28", de Carme Ballesler i Piqué

Tercer premi: "L'escala", d'Eduard Gómez Anton.

Felicitats als guanyadors!

Grup Fotogràfic d'Horta

VIDA DE LES SECCIONS

ESBART FOLKLÒRIC

Una ballada especial

17 de setembre del 2005. Aquest any hem volgut celebrar la Festa Major amb una ballada especial. I és especial per dos motius: perquè el Cos de Dansa ens va oferir una actuació totalment seva i perquè vàrem gaudir de la presència dels nostres convidats de Navarra "Los Danzantes de Ochagavía", als quals, a més d'agrair-los la seva presència, els vàrem manifestar el nostre desig que la relació entre els dos grups no es trenqui i tingui una bona continuïtat.

Com es va veure, els seus balls demostren amb força aspectes ancestrals de la seva cultura. A la tarda, aprofitant la ballada al carrer que no es va poder fer per la pluja, però que

sí es va fer al Centre Cívic Matas i Ramis, van actuar conjuntament amb el nostre grup Infantil, amb gran èxit de públic.

Ens fa il·lusió oferir el nostre gra de sorra en la festa major d'Horta. Tant de bo la puguem continuar any rera any i festa rera festa. L'actuació de la nit va ser presentada pel Daniel Comas i amenitzada pels gaiters que acompanyaven el grup. Esperem reveure'ls l'any que ve al seu poble.

2 d'octubre del 2005. El grup del Cos de Dansa i l'Infantil varen ballar a una escola de Badalona que celebrava el seu 50è Aniversari i el Grup de Pares va participar en la Roda d'esbarts de veterans a Gualba, conjuntament amb l'esbart d'allà i l'esbart Gaudí.

Mercè Saló

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris aquest tercer trimestre del 2005:

Juny de 2005 (Des del 16/6)

El patrimoni de la Fundació Miró s'enriqueix amb una obra del 1927. El quadre "Paysage (Paysage sur les bords du fleuve)", que Joan Miró va pintar l'estiu

de 1927 a Mont-roig, ha estat cedit en dipòsit per la Gallery K. AG. a la Fundació Miró, fins el 2010.

L'Ajuntament preveia retirar la zona verda d'aparcament si existia revolta "social".

Juliol de 2005

Expectació pel primer bombardeig humà a un cometa. El projectil enviat per la NASA a bord d'una nau el gener passat col·lisiona amb el cometa Tempel 1 en una maniobra de precisió.

Els Jocs Olímpics del 2012 se celebraran a Londres.

Cop d'Al-Qaida a Londres. Tres atemptats amb bomba contra la xarxa de metro i

un altre en un autobús en hora punta provoquen almenys 50 morts i 700 ferits.

El DNI electrònic es posarà en marxa en període de proves el febrer del 2006.

El Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) ha incorporat dues obres de gran format del pintor Antoni Tàpies.

Fa més d'una dècada Antoni Tàpies va rebre l'encàrrec del MNAC de projectar una gran escultura per a la Sala Oval. Era el cèlebre mitjà, una escultura de gran format que havia de convertir-se en un dels emblemes del museu. Finalment, el projecte no es va portar a terme.

Les persones que redueixen pes tendeixen a millorar la seva situació econòmica, segons un estudi de la Universitat d'Ohio (EUA). L'estudi mostra que aquelles que van rebaixar 10 punts l'índex de massa corporal van tenir un increment d'ingressos.

La narcosala de la Vall d'Hebron obrirà tot i la protesta veïnal.

La Generalitat estimularà la lectura en els nadons. Cinquanta mil nadons catalans es beneficiaran del programa "Nascuts per llegir", que té l'objectiu de promoure el gust per la lectura des dels primers mesos de vida.

El metges alerten del perill d'abusar de les xanquetes per a la salut del peu.

L'espai Guinovart d'Agramunt va inaugurar la segona part de l'antologia d'obres del pintor barceloní.

El govern pagarà als pagesos el 60% de les seves vacances. Aquest suport econòmic servirà per finançar —fins a un màxim del 60%— el cost de la contractació del substitut que es

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

farà càrrec de l'explotació mentre l'agricultor faci les vacances.

La Interpol busca un Dalí desaparegut als anys setanta a Girona. El 1962 Dalí va pintar un Sant Narcís per a la Diputació de Girona. Aquest quadre va desaparèixer als anys setanta, encara que no es va interposar la denúncia fins a l'octubre del 2002. Ara, els Mossos d'Esquadra han cursat una ordre de recerca a la Interpol per tal de trobar aquesta obra, que ja forma part del catàleg internacional d'obres buscades.

El tren transversal, el 2020. L'eix ferroviari connectarà per primer cop Lleida i Girona sense passar per Barcelona en un recorregut de tan sols 90 minuts.

El plet pel nom del Ritz farà que l'hotel de la Gran Via amb Roger de Llúria s'acabi dient Palace.

Scotland Yard va reconèixer que va equivocar-se d'home i va matar a trets a l'estació de Stockwell (sud de Londres) una persona que no tenia res a veure amb la investigació policial sobre les explosions a Londres.

Lance Armstrong guanya el setè *Tour de France* consecutiu.

Al-Qaida convertirà Roma en un "cementiri" si els soldats italians no marxen de l'Iraq.

El barceloní cinema Publi té les hores comptades. La seva data de naixement es remunta al 1932, quan, en plena República Espanyola i ja equipat amb els requeriments tècnics del sonor, es va especialitzar en la projecció de documentals i noticiaris. Després de la desaparició del Fantasio, el Fèmina i el Savoy, el Publi era el darrer bastió cinematogràfic que quedava al passeig de Gràcia. Allà on hi havia pantalles, ara hi ha *fast foods* i botigues *fashion*.

comiats de solter. L'estada d'un cap de setmana els costa 245 euros més el bitllet d'avió.

Mor després d'una agressió el fundador del grup ecumènic Taizé.

L'abat de Montserrat urgeix el Vaticà a dotar de més poder l'Església catalana.

Seat proposarà als sindicats que els sous baixin un 10%.

Diada de Sant Fèlix. La millor actuació de la història. Els Castellars de Vilafranca carreguen la inèdita torre de 9 desmanillada i el 3 de 10 amb folre i manilles. Brutal. Els Castellars de Vilafranca van firmar la millor actuació de la bicentenària història dels castells, que va tenir el seu moment culminant quan l'enxaneta dels verds, aconseguia allò que mai abans havia fet ningú: fer l'aleta a la torre de 9 amb folre, sense manilles. Més de 10.000 persones van esclatar d'eufòria per celebrar una proesa enorme, una afecció que va omplir a vessar l'emblemàtica plaça de la Vila de Vilafranca del Penedès. Memorable.

Setembre de 2005 (fins al 15/09)

Carbones Pedraforca anuncia que cessa l'activitat aquest any. L'empresa es veu obligada a tancar l'última mina de carbó de Catalunya.

L'alcalde de Nova Orleans parla de més de 10.000 morts a la ciutat, després del pas de l'huracà Katrina.

Bush encara no ha respost a l'ofertament de Fidel Castro d'enviar més de mil metges a la zona devastada pel Katrina, tot i haver acceptat ja l'ajuda d'almenys 60 governs de tot el món. Fidel afirma que esperarà "pacientment".

Agost de 2005

Barcelona acull a l'any 30.000 britànics en

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

HI O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 – Telèfon 93 357 65 54 – 08032 BARCELONA

Resposta
endevalles
(R)1 – La Mare
(R)1 – El meló
(R)1 – La mosca
(R)1 – El nom

Virtute duce,
comite fortuna.
(Per guia el valor,
per companyia la
fortuna.)

Ciceró

FESTA MAJOR D'HORTA 2005

Arrossada de la Festa Major

"Danzantes de Ochagavia", convidats de l'Esbart Folklòric